

ATASSUT

UPA14/37/104-1

Knud Kristiansen

03.04.2014

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at undersøge hvorvidt det er muligt inden for rammerne af Grønlands internationale forpligtigelser og aftaler at ophæve kvoteringer af isbjørne, hvalrosser samt nar- og hvidhvaler i Qaanaaq, Illoqqortoormiut, Tasiilaq samt i de tilhørende bygder.

(Medlem af Inatsisartut, Lars Mathæussen, Siumut)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. oktober 2006 om beskyttelse og fangst af hvalros, således at fangstperioden for den Vestgrønlandske vinterbestand fremover fastsættes til perioden 15. januar til 15. marts, begge dage inklusiv.

(Medlem af Inatsisartut Nikolaj Jeremiassen, Siumut)

Fra ATASSUT har vi følgende kommentarer til forslagene:

For ATASSUT er det altid vigtigt, at fangst i vort land er bæredygtigt og at fangsten i udgangspunktet skal reguleres ud fra bæredygtighedsprincippet. Og med tanke på grønlandsk fødevarer, så mener vi at det er vigtigt at der *fortsat* i bredere forstand skal produceres mere grønlandsk mad. Vi mener jo i ATASSUT, at i alle lande, blandt befolkningen er fødevarer kulturbærende og at *maden der indtages*, også kan være kendetegnende for identitetsfølelsen.

Klimaændringerne er en stor udfordring for vort land og vores traditioner. Med tanke på forholdene for isbjørne og den ustabile islægning har stor indvirkning på isbjørnenes adgang til føde, da isen rykker sig hurtigere, og dermed bevæger de sig længere væk.

Vi mener i ATASSUT, at vi indenfor forskningsverdenen *fortsat* har behov for mange flere data omkring fangstdyrene, og vi mener, at vi i højere grad på forskningsområdet bør samarbejde med de lande som vi deler dyrbestande med.

Særligt på forskningen i klimaforandringernes indflydelse på strømmenes ændringer, er der behov for mere samarbejde med fangere og fiskere.

Data der indsamles ud fra forskningsresultater er nødvendige i forhold til mængden af fangstdyr og for kendskab til hvilke ændringer der sker og det er afgørende for fastsættelse af kvoter på fangstdyr.

Såfremt vi skal beskytte de kvoterede fangstdyr som fangerne jæger og såfremt vi skal sikre at man fortsat mange år i fremtiden kan på fangst efter disse så er der behov for at udvikling af forskningen går godt, og at kvoteringen af fangstdyr er hensigtsmæssig.

Presset fra omverdenen bliver ikke mindre. Hvad angår isbjørne, så er de nu på liste 2 over truede dyrearter, så er vi bekendt med at der blandt lande med stor magt og indflydelse er voksende interesse i at de kommer på liste 1. Og når det er så vigtigt for bevarelse af vores kultur, så vil det altid være vigtigt at vi står stærkt på det område.

Et af de ting der nævnes i forslaget, tager vi i ATASSUT som værende vigtigt, og det er vedrørende indhandlingsmuligheder, og der mener vi at man i samråd med dem der har mulighed og interesse for dette bør udarbejde handlingsplaner.

Det er et centralt og et grundlæggende fundament for ATASSUT at mulighederne for et liv i frihed altid skal være til stede, og dette vil vi til enhver tid beskytte gennem det lovgivningsarbejde der udføres. Særligt med det for øje, at fangere, fiskere og andre mennesker der selv har valgt et erhverv. Og ikke mindst hvad angår de ting der vedrører vores kultur og vores samfundsværdier.

Med disse ord, skal vi indstille at forslagene sendes til videre udvalgsbehandling inden andenbehandlingen.